

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Stijn V. tegen

hln.be

Met een brief van 9 augustus 2024 dient meester Julie Lenaerts in opdracht van meester Joris Van Cauter, namens hun cliënt Stijn V. een klacht in tegen hln.be. Aanleiding zijn vijf artikelen:

- 1. artikel van 3 juli 2024 met als titel: *Ex-wielrenner opgepakt in een van de grootste fraudezaken ooit in ons land: 24 miljoen euro verdwenen*;
- 2. aangepast artikel van 3 juli 2024 met dezelfde titel;
- 3. artikel van 5 juli 2024 met als titel: *“Ik ben alles kwijt”: getuigenissen van slachtoffers geven hallucinante inkijk in werkwijze van Limburgse ‘Wolf of Wall Street’ en zijn kompanen*;
- 4. artikel van 6 juli 2024 met als titel: *EXCLUSIEF. Dit is hoe de Limburgse ‘Wolf of Wall Street’ en zijn kompanen hun slachtoffers om de tuin leidden: “Nu is het moment om te kopen!”*;
- 5. artikel van 7 juli 2024 met als titel: *EXCLUSIEF. In dit beveiligd luxeresort houdt van miljoenenfraude verdachte ex-wielrenner (45) zich schuil: “Het loopt hier vol slachtoffers”*.

Edwin Ceulebroeck, redactievertegenwoordiger van hln.be, antwoordt in een brief van 4 september 2024. In opdracht van meester Van Cauter repliceert meester Lenaerts met een brief van 20 september.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft via videoconferentie een hoorzitting gehouden op 27 november 2024. Stijn V. liet zich bijstaan door meester Joris Van Cauter en meester Julie Lenaerts. Voor hln.be waren Edwin Ceulebroeck en journalist Jeffrey Dujardin aanwezig.

DE FEITEN

Naar aanleiding van de arrestatie van Stijn V. (klager) in Spanje brengt de artikelenreeks het relaas van een zaak van online oplichting met cryptomunten. Het eerste artikel meldt dat V. op grond van een Europees aanhoudingsbevel van ons land werd opgepakt in zijn huis in Orihuela Costa en vervolgens ‘hoogst opmerkelijk’ weer vrijgelaten. In een bijgewerkte versie van dit artikel staat dat hij zich volgens zijn advocaat na zijn vrijlating vrijwillig aanbood bij de politie in ons land. Volgens het laatste artikel bevestigt het parket van Oost-Vlaanderen dat V. werd voorgeleid bij de onderzoeksrechter en vrijgelaten onder borgtocht. De journalisten schrijven dat ze de inhoud van het aanhoudingsbevel vernamen uit Spaanse media en dat ze honderden berichten, gesprekken en presentaties konden inkijken die tonen hoe de Limburgse ‘Wolf of Wall Street’ en zijn kompanen hun slachtoffers om de tuin leidden.

Volgens de artikelen is Stijn V. de hoofdverdachte in een van de grootste oplichtingszaken ooit in ons land, waarin hij wordt verdacht van oplichting ter waarde van 24 miljoen euro, waarvan 10 miljoen via zijn eigen rekeningen. Het eerste artikel vermeldt dat hij als Limburgse ex-prof wielrenner ooit nog aan de zijde van Tom Boonen reed. En in een interview van 2015 vertelde hij op de website van Crypto888, een van de verdachte cryptobedrijven, dat ‘The Wolf of Wall Street’ zijn favoriete film is. “Ik hou van verhalen waar iets vanaf nul opgebouwd wordt”, citeert de journalist uit het interview. Hln.be noemt hem vanaf het eerste artikel de Limburgse ‘Wolf of Wall Street’.

Nog volgens het eerste artikel ziet het gerecht Stijn V. als het brein achter de oplichting met cryptomunten. Een woordvoerder van de Autoriteit voor Financiële diensten en Markten (FSMA) legt uit dat het gaat om beleggingsfraude met coins in de vorm van Ponzifraude of een piramidespel. Dat gebeurde via bedrijven die onder verschillende namen actief waren, zoals Nanocoin, Nanoclub, Octacoin, Crypto888, Ormeus Coin, Green X Coin, Crypto Train en IQ Chain. De journalisten lichten toe hoe het systeem in zijn werk ging en schrijven dat er in ons land 58 officiële klachten zijn. Maar, schrijven ze, wellicht zijn er veel meer slachtoffers, ook internationaal. Ze melden dat ze voorlopig geen reactie kregen op hun vraag om toelichting aan het parket van Oost-Vlaanderen en Antwerpen. Onderaan het artikel roept hln.be slachtoffers van deze beleggingsfraude op om de redactie te contacteren.

Volgens de eerste versie van het artikel was Stijn V. op de vlucht voor het Belgische gerecht. Na een telefoon van zijn advocaat in België verving de journalist deze zin door de zin dat klager in Spanje woont. En hij voegde toe dat klager alle feiten ontkent.

In het derde en vierde artikel getuigen slachtoffers van crypto-oplichting. De journalisten schrijven dat ze, nadat het nieuws over het gerechtelijk onderzoek bekend raakte, tips binnen kregen en konden spreken met zes slachtoffers, onder wie opvallend veel voetballers. Die geven, aldus het artikel, een inkijk in de werkwijze van de Limburgse 'Wolf of Wall Street' en zijn kompanen. Een oud-profvoetballer, die wordt omschreven als een zakenrelatie van V., vertelt dat hij V. volgde en in de val trapte.

Het vierde artikel laat een anonieme ondernemer aan het woord over crypto-oplichting door een man die volgens gedupeerden bekendstaat als de rechterhand van de Limburgse 'Wolf of Wall Street'. De journalist schrijft dat hij deze man belde voor toelichting, maar dat die niet gestoord wilde worden. Hij schrijft ook dat hij videobeelden van Nanocoin-trainingssessies kon bekijken, die leken op een versie van de film 'The Wolf of Wall Street' in een TL-verlichte conferentiezaal.

Voor het vijfde artikel trok hln.be naar het resort in Spanje waar Stijn V. woont. De journalist heeft het over een beveiligd luxeresort waar V. zich al jarenlang schuilhoudt en schaamteloos medebewoners oplicht. Hij schrijft dat hij sprak met meerdere getuigen die in Spanje slachtoffer werden van V. en zijn kompanen en vaststelden dat V. in het luxeresort onderdak bood aan mensen die bij zijn piramidespelen betrokken waren. Een van hen zegt dat ze 30.000 euro verloor met die oplichting. Volgens het artikel waarschuwde iemand op Behindmlm.com, een gespecialiseerde website voor (crypto)beleggers, al in 2016 voor de oplichtingspraktijken van Stijn V. De journalist vervolgt dat het parket van Oost-Vlaanderen bevestigt dat het al enkele jaren een onderzoek voert naar de oplichting en dat veel slachtoffers nooit een klacht hebben ingediend, deels door schaamte, maar ook omdat ze schrik hebben van de oplichtersbende. De journalist citeert een getuige, die zegt dat V. bedreigingen uitte toen iemand de fraude openbaar wilde maken. Hij herhaalt dat Stijn V. volgens zijn advocaat alle beschuldigingen ontkent.

Bij de artikelen staan geblurde foto's van Stijn V. als wielrenner, een geblurde foto in het resort in Spanje, een geblurd beeld van een presentatie van Nanocoin en geblurde beelden van V. in een promofilmje van Emgoldex.com op Youtube. Het artikel bevat ook een link naar deze video, waarin Stijn V. Emgoldex aanprijst.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER is van mening dat de artikelen onwaarheden en ongegronde verdachtmakingen en beschuldigingen bevatten en dat onterecht geen kans op wederhoor is geboden. Verder is hij van oordeel dat de journalisten geen onderscheid maken tussen feiten en commentaar en dat de artikelen zijn privacy schenden.

1. Eerste versie artikel 3 juli

Het artikel bevat onwaarheden en informatie die niet werd gecheckt, dat is in strijd met artikel 2 van de Code. Er staat dat klager op de vlucht was voor het Belgische gerecht, maar klager is nooit op de vlucht geweest voor het Belgische gerecht. De journalist had contact met de Spaanse advocaat van klager, maar hij heeft bij die advocaat nooit gecheckt of die informatie wel klopte. Klager verbleef namelijk op zijn officieel domicilieadres in Spanje. Hij heeft zich vrijwillig aangeboden bij de Belgische justitie zodra dat hij vernam dat ze hem wilden verhoren in het kader van een onderzoek. Als de journalist dit had gecheckt bij het parket, dan had het parket dit zeker bevestigd. De journalist had via het parket of de onderzoeksrechter ook makkelijk kunnen achterhalen dat klager een Belgische advocaat had en ook om welke advocaat het ging.

De journalist schrijft met grote stelligheid *hoe klager een van de grootste crypto-oplichters ooit werd en dat hij er met het waanzinnige bedrag van 24 miljoen euro vandoor ging*. De schuld van klager wordt als een bewezen feit voorgesteld. Het gebruik van woorden als *goedgelovig* en *gladde praatjes* zijn subjectieve veronderstellingen van de journalist. Dit is in strijd met artikel 4 van de Code.

Tegelijk uit de journalist ernstige beschuldigingen die de goede eer en naam betreffen en die gepubliceerd werden zonder dat klager of zijn advocaat gecontacteerd werden voor een reactie. Dit is een flagrante schending van artikel 20 van de Code.

Ten slotte uit de journalist ongegronde beschuldigingen door klager, zonder enig feitenonderzoek, voor te stellen als een miljoenenfraudeur. Die stelling is louter gebaseerd op enkele beweringen van vermeende benadeelden, waarvan er enkelen klager nooit ontmoet hebben. Dat is een schending van artikel 25 van de Code.

2. Tweede versie artikel 3 juli

Het is pas nadat de Belgische advocaat van klager op 3 juli, na publicatie van het eerste artikel, contact nam met de journalist, dat klager, via zijn advocaat, de kans kreeg om kort te reageren, waarna het artikel werd aangepast. De journalist voegde aan het artikel toe dat de advocaat van klager alle feiten waarvan ze klager verdenken volledig ontkent.

Die aanvulling vormt geen loyale toepassing van het principe van wederhoor. Tal van lezers hebben dit artikel kunnen lezen terwijl er nog niet in stond dat klager de feiten ten stelligste betwist.

3. Artikelen van 5 en 6 juli

In beide artikelen worden mensen aan het woord gelaten die beweren dat ze door klager werden benadeeld, maar niemand geeft aan dat hij of zij geld kwijt is aan klager zelf. Doordat er bij de artikelen een geblurde foto van klager staat en doordat hij in beide artikelen herhaaldelijk genoemd wordt met vermeldingen als *Stijn V. en zijn kompanen* of *F.C., die bekendstaat als de rechterhand van Stijn V.*, suggereert het artikel dat alle getuigen het slachtoffer werden van klager. Tot op heden heeft niemand een schade-eis tegen klager ingediend. Anonieme getuigenissen zijn geoorloofd, maar ze moeten gecontroleerd worden op hun waarachtigheid. Dat is niet gebeurd want de getuigenissen bevatten foute informatie. Deze artikelen maken een flagrante schending uit van artikel 23 van de Code want de journalist houdt geen rekening met de mogelijke onschuld van klager.

In het artikel van 5 juli uit een vroegere zakenpartner, een ex-profvoetballer, ernstige beschuldigingen aan het adres van klager. In het artikel van 6 juli wordt een Antwerpenaar aangeduid als 'de rechterhand' van klager. Ook dit betreft een nieuwe beschuldiging. Op grond van artikel 20 van de Code had de journalist klager opnieuw moeten contacteren voor een wederhoor over deze gedetailleerdere beschuldigingen, maar dat is niet gebeurd. De

journalist verwees alleen in één zin naar de algemene betwisting uit het artikel van 3 juli. Dat geeft de indruk dat de advocaat van klager opnieuw reageerde, maar dat was niet zo.

4. Artikel van 7 juli

De journalist maakt geen onderscheid tussen feiten en beweringen. In zijn eigen bewoordingen schrijft hij dat klager een schaamteloze oplichter is en hoge opbrengsten beloofde aan beleggers. De journalist stelt beweringen dus voor als een feit. Hij uit daarmee ongegronde verdachtmakingen en beschuldigingen. Dat is een schending van artikel 25 van de Code.

In het artikel getuigt een vrouw dat ze 30.000 euro verloor met 'die' oplichting. De advocaat van klager heeft die vrouw gecontacteerd, er vond nooit enige transactie plaats tussen die vrouw en klager. Ze zegt dat ook niet in het artikel, maar in een artikel over mensen die in Spanje het slachtoffer werden van klager en zijn kompanen. Hierdoor zal een lezer haar als een slachtoffer van klager beschouwen.

Het artikel bevat nieuwe beschuldigingen. Een anonieme getuige zegt dat klager bedreigingen heeft geuit toen iemand de fraude openbaar wilde maken.

De journalist had ook hier de advocaat van klager moeten contacteren om hem een wederhoor te bieden op de getuigenis van de vrouw en de nieuwe beschuldigingen die er geuit worden in het artikel. Ook in dit artikel verwees de journalist alleen maar in één zin naar de algemene betwisting uit het artikel van 3 juli.

In de titel van het artikel schrijft de journalist dat klager zich *schuilhoudt* in het luxeresort. Klager verbleef er gewoon op zijn officieel domicilieadres. Las Colinas is openbaar domein en toegankelijk voor iedereen. Deze overdrijving van de journalist vormt een schending van artikel 24 van de Code.

In het artikel wordt het verblijfsadres van klager openbaar gemaakt. Dit vormt een schending van zijn privacy.

Hln.be identificeert klager in de verschillende artikelen met zijn voornaam, de eerste letter van zijn familienaam, zijn leeftijd, de vermelding uit welke stad hij afkomstig is en geblurde foto's. De eerste artikelen schetsen hem als een publiek figuur door te verwijzen naar zijn verleden als profwielrenner die ooit nog aan de zijde van Tom Boonen reed. Klager was meer dan twintig jaar geleden een beloftevol wielrenner, maar om medische redenen eindigde zijn carrière al vrij snel. Professioneel is hij zeker niet algemeen bekend. Bij vier van de vijf artikelen staat een onherkenbaar gemaakte foto uit de periode dat hij wielrenner was. Door de combinatie van al deze gegevens is klager gemakkelijk te identificeren en dat is in strijd met de richtlijn bij artikel 23 van de Code over identificatie in gerechtelijke context. Klager is geen publiek figuur meer, hij heeft een blanco strafregister en kwam nog nooit eerder in aanraking met het gerecht. Hnl.be houdt geen rekening met de mogelijke onschuld van klager. Het feit dat er een gerechtelijk onderzoek loopt, geeft journalisten niet het recht om hem als een oplichter en een miljoenenfraudeur voor te stellen.

De artikelen hebben het alleen over klager en F.C. als verdachten terwijl er een tiental verdachten betrokken zijn in het gerechtelijk onderzoek. In de artikelen staat herhaaldelijk dat klager verdacht wordt van beleggingsfraude van 24 miljoen euro. Het gerechtelijk onderzoek gaat inderdaad over een som van ruim 24 miljoen euro, maar dat slaat op een bedrag dat door toedoen van alle verdachten verdwenen zou zijn.

Het feit dat klager in een video-interview de film 'The Wolf of Wall Street' zijn favoriete film noemt, geeft journalisten niet het recht om hem als de Limburgse 'Wolf of Wall Street' te betitelen. Deze term is sterk overdreven. Dit is in strijd met artikel 24 van de Code dat bepaalt dat de journalist overdrijvingen vermijdt.

HLN.BE benadrukt dat de journalisten zeer nauwkeurig en grondig te werk gingen voor ze het eerste artikel publiceerden. Op 30 juni verschenen er in de Spaanse media artikelen over een 45-jarige Belg die in zijn huis in Orihuela Costa werd opgepakt op beschuldiging van beleggingsfraude onder de vorm van een piramidespel, ter waarde van 24 miljoen euro. Volgens dezelfde media gebeurde zijn arrestatie in het kader van een Europees arrestatiebevel. Dat was uitgevaardigd door de Belgische autoriteiten wegens *'misbruik van vertrouwen, fraude, diefstal, piramidespel, oneerlijke handelspraktijken, criminele organisatie, vervalsing van documenten, witwassen van geld, laster, computervervalsing en schending van de bescherming van monetaire tekens als wettig betaalmiddel'*. De Spaanse pers had, onder meer van gerechtelijke bronnen, gedetailleerde informatie gekregen waardoor de gepubliceerde informatie onmiskenbaar betrouwbaar was. Met een duidelijke verwijzing naar de berichtgeving in de Spaanse pers had hln.be op 30 juni al een eerste artikel kunnen publiceren, maar dat deed het niet. De journalisten wilden het verhaal pas publiceren nadat ze de informatie grondig hadden gecheckt en nadat ze wisten wie de opgepakte Belg was.

Omdat er in de Spaanse pers sprake was van Nanocoin deed enig speurwerk al snel vermoeden dat de opgepakte Belg Stijn V. zou kunnen zijn. Op een platform dat al jaren onderzoek doet naar piramidespelen wordt klager duidelijk genoemd als de echte eigenaar van Nanocoin. Tijdens hun speurwerk ontdekten de journalisten dat klager betrokken was bij nog een heleboel andere cryptobedrijven. Van de FSMA vernamen ze dat er bij het parket sinds 2019 een onderzoek loopt naar de bedrijven waaraan klager gelinkt werd. Het betreft een onderzoek naar beleggingsfraude via een piramidespel. Een tweede bron bevestigde deze informatie off the record. In een antwoord van de minister van Werk, Economie en Consumenten op een parlementaire vraag in 2017 vonden ze dat de Economische Inspectie klachten ontvangen had over Nanocoin.

De journalist slaagde erin om met de Spaanse advocaat van klager te communiceren via Whatsapp. Die bevestigde dat de artikelen in de Spaanse pers over klager gingen en dat hij verdacht werd van de piramidespelen. Hoewel er in de Spaanse pers stond dat klager op de vlucht was voor het Belgische gerecht, meldde de Spaanse advocaat aan hln.be niet dat deze informatie over zijn cliënt niet klopte. Hij vermeldde ook niet dat klager nog een advocaat in ons land had. De journalisten stelden hem de vraag of hij verder nog wou reageren bij wijze van wederhoor, maar hij antwoordde niet meer.

De journalisten hebben de waarachtigheid van hun informatie voldoende gecheckt en lieten snelheid zeker niet voorgaan op waarachtigheid.

In tegenstelling tot wat de advocaat van klager beweert, komen journalisten bij het parket niet zomaar te weten wie de advocaat van een verdachte is. Zij wisten dus helemaal niet dat klager ook een Belgische advocaat had. Dat wisten ze pas door het telefoongesprek met meester Van Cauter, na publicatie van hun eerste artikel op 3 juli. Na dat gesprek hebben ze meteen de nodige aanpassingen aan het artikel doorgevoerd. De nieuwe tekstfragmenten werden voor publicatie nog voorgelegd aan de advocaat. Het principe van wederhoor is dus correct toegepast.

De zin *'Met dergelijke glatte praatjes overhaalde hij goedgelovige beleggers'* vormt geen inbreuk op artikel 4 van de Code, het is geen subjectieve veronderstelling van de journalist. De journalist beschrijft in eigen bewoordingen de feiten zoals ze in werkelijkheid gebeurden.

Anonieme getuigen zijn volstrekt geoorloofd. Journalisten mogen werken met bronnen die ze niet noemen in hun berichtgeving. Journalisten hebben het recht en zelfs de deontologische plicht om de identiteit van hun bronnen te beschermen als iemand anoniem wil blijven.

De journalisten nemen zelf geen enkel standpunt in. Waar het in het artikel van 3 juli over mogelijke beschuldigingen of tenlasteleggingen gaat, wordt er telkens verwezen naar bronnen zoals het gerecht of de Spaanse media.

3. Artikel van 5 juli

In het artikel komen zes getuigen aan het woord die onafhankelijk van elkaar eenzelfde verhaal vertelden. In werkelijkheid boden zich nog meer slachtoffers aan met hetzelfde

verhaal. Alle getuigen noemen zich rechtstreeks of onrechtstreeks, via een of meerdere tussenpersonen, slachtoffer van de praktijken van klager.

De zes getuigen worden tussen aanhalingstekens geciteerd. De journalisten maken hiermee een expliciet onderscheid tussen de verklaringen en hun feitelijke berichtgeving. De journalisten brengen in het artikel zelf geen beschuldigingen uit. Daarom was het niet nodig om klager voor publicatie opnieuw te contacteren voor een reactie die toch niet zou afwijken van de eerste. Het standpunt van klager – dat hij alles ontkent – is duidelijk. Die eerdere reactie staat op het einde van het artikel, voor de redactie volstond dit als wederhoor op de verklaringen van de getuigen.

4. Artikel van 6 juli

In dit artikel getuigt een man anoniem over oplichtingspraktijken van F.C., een kompaan van klager. Uit een lijstje op het platform dat onderzoek doet naar piramidespelen, wordt die man letterlijk vermeld als rechterhand van klager. Het is deontologisch verantwoord dat journalisten de getuigenis van de gedupeerde aangrijpen om aan te tonen hoe het cryptobedrijf Nanocoin te werk ging.

De getuige had het alleen maar over zijn ervaringen met de kompaan van klager. Er was geen enkele reden om klager te laten reageren. De journalisten hebben F.C. gebeld voor een wederhoor, maar hij ging niet in op dat aanbod.

5. Artikel van 7 juli

In het artikel verwijzen getuigen naar wanpraktijken van klager, de journalist zelf brengt geen beschuldigingen uit. De redactie vond het niet nodig om voor de publicatie van dit artikel klager opnieuw een kans op wederhoor te bieden. Hln.be vermeldde in het artikel opnieuw de eerdere reactie van klager. Op die manier is loyaal wederhoor verleend.

De vrouw die in het artikel verklaart dat ze 30.000 euro verloor door oplichtingspraktijken heeft klager nooit ontmoet, dat staat ook niet in het artikel. In haar gesprek met de journalist vertelde de vrouw wel dat ze kennis maakte met dichte medewerkers van klager en ze duidde klager ook aan als een van de topfiguren.

Klager brengt geen enkel bewijs aan dat de getuigenissen niet waarheidsgetrouw zijn of ongegronde verdachtmakingen bevatten. De journalist heeft verschillende, van elkaar onafhankelijke bronnen geraadpleegd en hij heeft de getuigen telkens tussen aanhalingstekens geciteerd. Hij heeft dus waarheidsgetrouw bericht.

In het artikel staat dat klager in de Las Colinas Golf & Country Club woont. Dat is een domein van 330 hectare groot met honderden villa's en appartementen. In het artikel maakt de journalist het exacte verblijfsadres van klager niet bekend, hij schendt de privacy van klager dus niet.

In het artikel staat dat klager zich *schuilhoudt* in het resort. Dat vormt geen overdrijving in de zin van artikel 24 van de Code. Klager woont op een met bewaking afgesloten domein. Wie er woont kan er zich dus schuilhouden voor mensen die niet op het domein verblijven. Er staat niet dat klager er zich schuilhoudt voor het gerecht.

In alle artikelen staat klager alleen vermeld met zijn voornaam, de eerste letter van zijn familienaam en zijn leeftijd. Foto's van hem zijn onherkenbaar gemaakt. Gezien het lopende gerechtelijk onderzoek, de ernst van de feiten, het gewichtig maatschappelijk belang ervan en als waarschuwing voor mogelijke nieuwe slachtoffers is deze beperkte identificatie geoorloofd, en was zelfs volledige identificatie geoorloofd.

De artikelenreeks heeft het niet alleen over klager als verdachte, er staat altijd *klager en zijn kompanen*.

Klager gaf in 2015 een interview aan de website van Crypto888. De site noemt hem een van de leidende figuren van het bedrijf. Klager noemde in dat interview 'The Wolf of Wall Street' zijn favoriete film en hij vereenzelvigde zich in het interview ook met de frauduleuze beursmakelaar. Gezien de feiten waarvan hij verdacht wordt, maken de journalisten zich niet schuldig aan overdrijving door klager de 'Limburgse Wolf of Wall Street' te noemen. Klager verwijst in dat interview ook naar zijn wielerverleden. De titel boven een ander interview op dezelfde site, ook van 2015, noemt hem een 'Belgische wielervelegende'.

BESLISSING

Waarheidsgetrouwe berichtgeving

Naast de bronnen die in de artikelen ter sprake komen, heeft de journalist (van de eerste vier artikelen), zonder namen te noemen en in afwezigheid van klager en zijn advocaat, aan de rapporteringscommissie van de Raad toelichting gegeven over de *off the record* bron waarvan sprake in de repliek van hln.be en over de in het artikel geanonimiseerde getuigen. De Raad is van oordeel dat de journalisten over voldoende gezaghebbende, goed geïnformeerde, bij de zaak betrokken en van elkaar onafhankelijke bronnen beschikten om de inhoud van hun artikelen te onderbouwen en te staven. Klager trekt de bronnen in twijfel, maar geeft niet aan welke fundamentele fouten of onwaarheden in de artikelen zouden staan.

Op de passage waarin de journalist schrijft dat klager 'The Wolf of Wall Street' zijn favoriete film noemt, volgt de zin dat klager *met dergelijke gladde praatjes goedgebouwde beleggers overhaalde*. De journalist geeft hiermee een interpretatie van wat hij las in een interview met klager op de website van Crypto888, waarover de journalist schrijft, en de manier waarop hij klager een uiteenzetting hoorde geven in het promofilmje voor Emgoldex.com op YouTube, waarnaar het artikel linkt. In die context is het geoorloofd dat de journalist dit interpreteert als *gladde praatjes*.

Wederhoor

Voor de publicatie van het eerste artikel boden de journalisten de Spaanse advocaat van klager een loyale kans op wederhoor. Ze maken aannemelijk dat ze op het moment van de publicatie nog niet konden weten dat klager ook een Belgische advocaat had. Meteen na het contact met die Belgische advocaat kreeg klager een loyale kans op wederhoor. De journalisten namen de reactie van deze advocaat op in een update van het artikel en lieten de tekst bovendien vooraf door hem nalezen.

De oorspronkelijke beschuldigingen uit het eerste artikel werden concreter gemaakt in de volgende artikelen. De Raad is van oordeel dat er in de volgende artikelen geen nieuwe beschuldigingen worden geuit. Het eerdere wederhoor dat klager kreeg volstaat. Bovendien wordt de reactie van de advocaat in elk van de volgende artikelen hernomen.

Respect voor het privéleven

De artikelen vermelden klager met zijn voornaam, eerste letter van zijn familienaam, leeftijd en woonplaats. Bij vier van de vijf artikelen staat een geblurde foto uit zijn wielerverleden. Klager verwees in het interview op de website van Crypto888 onder de titel "Belgian Cycling Legend" zelf naar zijn wielerverleden, waardoor de verwijzingen naar dat wielerverleden in de artikelenreeks geoorloofd zijn. Gezien het gewichtig maatschappelijk belang van online cryptofraude en het gerechtelijk onderzoek ernaar is deze vorm van identificatie geoorloofd.

Ongegronde verdachtmakingen of beschuldigingen

De journalisten baseren zich op de tenlasteleggingen van het gerechtelijk onderzoek en de 58 ingediende klachten om hun artikelenreeks te onderbouwen. Klager maakt niet aannemelijk dat er in de berichtgeving sprake zou zijn van ongegronde verdachtmakingen en beschuldigingen in de zin van artikel 25 van de Code.

De klacht is ongegrond

Brussel, 9 januari 2025